

பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகள் வழங்கும்
குரு பாரம்பரியம்,
அரச பாரம்பரியம்,
இலக்கிய பாரம்பரியம்.

12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி
ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர்
அவர்கள் அருளிய

இந்து வேதம்

தமிழர்களின் இந்து வேத மதமான இந்து மதம்

புரட்டாசி மாத வெளியீடு (Oct 2015)

மெய்யான இந்துமத ஆண்டு 43,73,116

உள்ளூறை

1. பதினெண்சித்தர்களின் அறிவுக் கொடை.
2. பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியின் அரசு பாரம்பரியம் - 'நிலவறையின் வாயிலிலே'.
3. இந்துமதத்தைப் பற்றிய அரிய செய்திகளும், ஆதிசங்கராச்சாரியாரும்.
4. சர்வயக்ஞமும் ஆதிசங்கராச்சாரியாரும் - 'காலடி ஆதிசங்கரர் ஒரு தமிழரே' - குரு பாரம்பரியச் செய்தி.
5. 'குரு பாரம்பரியம்' - பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி அவர்கள் முதலாம் விசயாலயனுக்காக எழுதிய வாசகங்கள்.
6. 'அரசு பாரம்பரியம்' - பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி அவர்கள் முதலாம் விசயாலயனுக்கு வழங்கியது.
7. 'இலக்கிய பாரம்பரியம்' - பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி அவர்கள் வழங்கிய வாசகங்கள்.
8. பதினெண்சித்தர்களின் அருட் கொடை.

பதினெண்சித்தர்களின் அறிவுக் கொடை (முன்னுரை)

மிக மிகத் தொன்மையான காலம் என்று எதையும் கூற முடியாதபடி காலக் கணக்கீட்டு அடிப்படையில் பேரண்டங்கள், அண்டங்கள், மீன்கள், கோள்கள், இராசிகள், இந்த மண்ணுலகப் பிண்டங்கள் ... அனைத்துக்கும் வரலாறு எழுதியுள்ளார்கள் பதினெண்சித்தர்கள். இவர்கள் மிகச் சிறந்த வரலாற்றுப் பேராசிரியர்களாக, மேதைகளாக, தந்தைகளாகச் செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

1. **குரு பாரம்பரியம்** (மத வரலாறு = Religious History).
2. **இலக்கிய பாரம்பரியம்** (இலக்கிய வரலாறு = History of Language & Literature).
3. **அரசு பாரம்பரியம்** (அரசியல் வரலாறு = Political History).
என்ற மூன்று மாபெரும் இலக்கியத் துறை நூல்களைத் தொடர்ந்து எழுதும் மரபைப் பதினெண்சித்தர்கள் கையாண்டு வருகிறார்கள்.

பதினெண்சித்தர்களின் அறிவுக்கொடை

1. மனிதர்களுக்கு முற்பிறவிகள், மறுபிறவிகள் உண்டு.
2. பிறவாமை, இறவாமை, காயகல்ப சித்திகள் பெற முடியும்.
3. ஆவி, ஆன்மா, உயிர் என்ற மூன்று உண்டு.
4. (பசு) உயிர், (பதி) இறை, (பாசம்) தலை என்ற மூன்றே இந்து மதத்தின் அடிப்படை.
5. இம்மண்ணுலகின் இயக்கமும், இம்மண்ணுலகப் பயிரின உயிரின வாழ்வியல்களும்; விண்ணிலுள்ள நாள்கள், கோள்கள், இராசிகள், மீன்கள் ... முதலியவற்றின் இயக்கப்படிதான் நிகழுகின்றன.

6. சூரியனிலிருந்து உடைந்து பிரிந்து வந்த நெருப்புக் கோளம்தான் படிப்படியாகப் பனிக்கோளமாக, நீர்க்கோளமாக இருந்து... கல்லும், மண்ணும் தோன்றிப் பின்னர் பயிரினங்களும், உயிரினங்களும் தோன்றி இன்றைய உலகாயிற்று.

7. உடல் தோன்றுவதற்கு முன்னரே உயிர்கள் தோன்றி உலவி வாழுகின்றன (அருவங்கள்). இவையே கருவறை புகுந்து உருவங்களாகின்றன. இதுவே அருவ நிலைகள், உருவ நிலைகள், அருவுருவ நிலைகள் எனப்படுகின்றன.

8. ஆணும், பெண்ணும் சமமே. **ஆணை விடப் பெண் அருட்சத்தி பெறும் ஆற்றலையும், தரத்தையும், தீரத்தையும் மிகுதியாகவே பெற்றிருக்கிறாள்.** பெண்ணையே சத்தியாக வழிபடுவதுதான் தந்தர, தாந்தர, தாந்தரீக, தந்திர, தந்திரப் பூசைமுறைகள். சத்தியே அனைத்துக்கும் மூலமானவள், மேலானவள், தலைமையானவள்.

9. **பெண் திங்கள் தோறும் மலரும் மலர். அவளைத் தீட்டு என்ருே! விதவை என்ருே! விலக்கி வைப்பது விவேகமற்ற செயல்; தெய்வ விரோதச் செயல்.**

10. இம்மண்ணாலகும், பயிரினங்களும், உயிரினங்களும் இயற்கையே. இவற்றின் வடிவிலும், வாழ்விலும் இறைமை அணுக்கள் ஊற்றெடுக்கின்றன. அவற்றைக் குருவழி அறிந்து செயல்படுபவர் திருநிலைகளைப் பெறலாம்.

11. வாழ்ந்த மனிதர்களே இறை, கடவுள், தெய்வம், ஆண்டவர், பட்டவர், தேவர், தேவியர், அமரர், வானவர், ... இருடி, முனிவர், கணபாடி என்று நாற்பத்தெட்டுத் திருநிலைகளைப் பெறுகின்றனர்.

12. **ஒரே கடவுள் என்ற கருத்துத் தவறானது.** உலகில் தோன்றும் அருளாளர் எல்லோருமே அவரவர் அநுபவத்துக்கேற்ப ஒரு கடவுளைப் பற்றிய உண்மையைக் கூறிச் சென்றுள்ளனர் என்பதால் கடவுள்கள் பலர் உண்டு என்ற பேருண்மை விளங்குகிறது.

13. எல்லா வழிபாட்டு நிலையங்களும், வழிபாட்டு முறைகளும், மறைகளும், நெறிகளும், வேதங்களும், நாதங்களும், போதங்களும்,

ஓதங்களும், சித்தங்களும், தவங்களும் ... மனிதரைத் தூய்மைப் படுத்தி உய்வு பெறச் செய்வனவே. அதனால் உலக ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுக்கு உலகை அழைத்துச் செல்லுவது அனைத்துக்கும் மூலமான, முதலான, தாயான சித்தர் நெறியெனும் இந்து மதமே.

14. அனைவரும் எல்லா உரிமைகளையும் பெற்றுப் பெருமையோடு பண்பாடும், நாகரீகமும் பேணி வாழும் வாழ்வைப் பதினெண்சித்தர்கள் படைத்த இந்து மதமே செயலாக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கின்றது.

15. மனிதனை மனிதன் அடிமைப்படுத்துவதோ, சுரண்டுவதோ, ஏமாற்றுவதோ தவறு! தவறு!! தவறு!!!

16. மொழி, இனம், நாடு, மதம், சாதி ... என்பவை மானுட அமைதியையோ! நிறைவையோ! நிம்மதியையோ! ஒற்றுமையையோ! மகிழ்ச்சியையோ! பாதுகாப்பையோ! நலிவடையச் செய்துவிடக் கூடாது! கூடாது! கூடாது! கூடவே கூடாது!

17. சமத்துவச் சகோதரத் தத்துவப் பொதுவுடமைக் கூட்டுறவுச் சமுதாயம் அமைக்கப் பாடுபடுவதே பதினெண்சித்தர்களின் தத்துவ நோக்கமாகும்.

18. மனித வாழ்வுக்குரிய அன்பு, பாசம், பற்று, கனிவு, காதல், இனிமை, உறவு, (குடும்ப வாழ்வு) இல்லறம், கடமை, வீரம், நன்றி, கட்டுப்பாடு, ஒற்றுமை, நட்பு, சமாதானம் ... முதலிய மென்மைப் பண்புகளின் விதைப்பண்ணையே பதினெண்சித்தர்கள் படைத்த இந்து மதம். அதனால்தான் 'இந்து மதம் மறுமலர்ச்சி பெற்ற போதுதான் பிற்காலச் சோழப் பேரரசு (கி.பி.785 - கி.பி.1279) அருளாட்சி நிகழ்த்தப் பிறந்தது' என்ற இப்பேருண்மையை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும்.

இந்து மதத் தந்தை, குருமகா சன்னிதானம், பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர்.

//உண்மை நகல்//

//இதன் மூலம்: 1984இல் அச்சிட்ட குருதேவர் அறிக்கை 1.//

பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியின்

அரசு பாரம்பரியம்

‘நிலவறையின் வாயிலிலே’

“தமிழினத்தின் ஆட்சி எழிச்சியும், வீழ்ச்சியும் கடலலை போல் தொடர்ந்து எழுந்தும், வீழ்ந்தும் வாழக் கூடிய அவலநிலை வந்து விட்டது. இனிமேல் இதைத் தவிர்க்க முடியாது. மிக விரைவில்; இந்த அருட்பேரரசு இமயம் கடந்தும், குமரிக் கடல் கடந்தும் வல்லாட்சியினை நல்லாட்சியாகச் செலுத்தினாலும் வீழ்ச்சியுற்றே தீரும். பிறகு நெடுங்காலம் தமிழர்களின் இன உணர்வு, மொழியுணர்வு, பாரம்பரிய உரிமையுணர்வு, நாகரிகப் பெருமித உணர்வு, மத உணர்வு, தன்மான உணர்வு, ... முதலியவை பெருமளவில் நோயுற்று விடும். அதனால், தமிழர்கள் கூலிகளாக, அடிமைகளாக, நடைப் பிணங்களாக, ஏவலாட்களாக, பணியாட்களாகப் போலியான அவல வாழ்வு வாழவே நேரிடும். அது எவ்வளவு காலம் நீட்டிக்குமோ?! ... பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிக்குப் பிறகு யாம் விரைவில் தோன்றிச் செயல்பட்டது போல் ஒருநிலை ஏற்படவே குருவாணையை அருளாணையாக வழங்குகிறோம்.

“தமிழர்களை இன உணர்வு, மொழியுணர்வு, மத உணர்வு என்ற மூன்றில்தான் ஒற்றுமைப்படுத்தி ஒருமைப்பாடு பெறச் செய்ய முடியும். முதல் மூன்று யுகங்களிலும் இன உணர்வால் தமிழர்கள் ஒற்றுமையும், ஒருமைப்பாடும் பெற்று உரிமை வாழ்வும், பெருமை வாழ்வும் பெற்றனர். ஆனால், **கலி பிறந்து 1359 ஆண்டுகள் கழித்து; இந்த இந்துமத நாட்டுக்குள் புகுந்திட்ட பிறமன்னினரான ‘பிறமணர்’ எனும் வடஆரியரால்; சூழ்ச்சியாக வகுக்கப்பட்ட சாதிகளால்; இனிமேல் என்றென்றைக்கும் தமிழனுக்கு ‘இன உணர்வே’ ஏற்பட முடியாமல் போய் விட்டது.**

“இப்பேருண்மையினை நன்கு ஆராய்ந்தறிந்து புரிந்து கொண்ட பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி குருமகாசன்னிதானம் ஞாலகுரு சித்தர் அமராவதி ஆற்றங்கரைக் கருவூரர் அவர்கள் **மீண்டும் தமிழர்களே ஒற்றுமைப்படுத்தி, ஒருமைப்படுத்தித் தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்திட்டார்.** அதற்காக மூன்றாவது தமிழ்ச் சங்கத்தை மிகவும் வளவளர்ச்சியும், ஆட்சி வலிமையும் உடையதாக்கினார். ஆனால், தமிழ்க் கூத்தர்கள், பாணர்கள், பாடிகள், விறலியர்கள், நகை வேழம்பர்கள், புலவர்கள், நாவலர்கள், ... எனப்படுவோர் மக்களை மிகுதியான கலையார்வமும், மேம்போக்கான வாழ்வியலும், பொழுதுபோக்கு நோக்கும் உள்ளவர்களாகவும்; மத உணர்விலும், வாழ்விலும் ஆழமான பற்றோ, நம்பிக்கையோ, செயலாக்கமோ இல்லாதவர்களாகவும் மாற்றி விட்டார்கள்.

“அதனால், பாலிமொழிக் **கலப்பிறர்களும்**, பிராகிருத மொழிக் **கலப்பிறர்களும்**; வடஆரியர்களும் பாண்டிய நாட்டைத் தாக்கி; மதுரையைப் பேரழிவுக்குள்ளாக்கித் தமிழ்ச் சங்க மாளிகைகளைத் தரை மட்டமாக்கி; தமிழ்ச் சுவடிகளை எரித்து, தமிழ்ப் புலவர்களையும், மாணக்கர்களையும், வாணர்களையும், தமிழ்ச் சங்கக் காப்பாளர்களையும் வெட்டிக் குவித்துத் தமிழைச் சிதைத்துச் சீரழித்து வெறியாட்டம் ஆடியதுடன்; **தமிழர்களின் தமிழுணர்வும் மாண்டு விட்டது.**

“இப்பேருண்மையினைப் பல கோணங்களிலும், பலவாறு ஆராய்ந்து பார்த்தோம் யாம். நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் பாடிய அருளுறு பாடல்களாலேயே மீண்டும் தமிழர்களுக்குத் தமிழுணர்ச்சியைத் தோற்றுவிக்க முடியவில்லை என்ற அரிய உண்மையே தெளிவாயிற்று. அதனால்தான், பதினெண்சித்தர்கள் இளமுறியாக் கண்டத்தில், தென் இமயமலைப் பகுதியில் ஓடிய இந்து ஆற்றங்கரையில்; ‘அருட்பா நகர்’, ‘மோகம்சிதரு நகர்’ என இரண்டை நிறுவித் தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்து; தெய்வீகத் தமிழ் வளர்த்து அதன்மூலம் தாங்கள் வழங்கிய **இந்துமதத்தையே மீண்டும் தமிழரிடம் வளர்த்துத் தமிழர்களேத் தன்னுணர்வும், தன்மான உணர்வும், இன உணர்வும், மொழி உணர்வும் பெறச் செய்து ஒன்று திரட்டினோம்.** அப்படி

ஒன்றுதிரட்டியும், தமிழர்களில் கணிசமானவர்களே ஒன்று திரண்டார்கள்; தமிழகத்து மக்களோ, நாடாளுபவர்களோ பெருமளவில் மத உணர்வால் ஒன்றுதிரண்டு, ஒற்றுமைப்பட்டுப் பழைய தமிழின மொழி மதப் பற்றுமிகு சமுதாயத்தை உருவாக்குவது அரிதாயிற்று. எனவேதான் சிறுபள்ளிகள், பெரும்பள்ளிகள், சாலைகள், கழகங்கள், கூடங்கள், மன்றங்கள் நிறுவி அருட்கல்வியோடு சேவலோன் கலைகளையும் கற்றுக் கொடுத்து அருட்படை திரட்டி வெற்றித் திருமகன் [விசயாலயன்] என்று பெயர் பிறகு வடமொழியில் திருத்திக் கொள்ளப்பட்டது....] தலைமையில் மீண்டும் அருட்பேரரசு அமைக்கும் பணி துவக்கப் பட்டது.

“யாம் உருவாக்கிய அருட்பேரரசின் அரசர்களும் சரி, சீர்காழித் திருஞான சம்பந்தன் வழிவந்தவனும், இந்துமதத்தின் எண்வகை மூல ஆச்சாரியார்களில்* ஆதிசங்கராச்சாரியார் எனும் வகையில் தோன்றியவனுமான காலடி ஆதிசங்கரனும் சரி; குரு, குருக்கள், குருமார், பூசாறி எனும் நால்வகையினர்களும் சரி; ... இந்துமதத்தால் தமிழர்களிடையே நிலைத்த ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு, கட்டுப்பாடு,

* பதினெண்சித்தர்களும், பதினெட்டாம்படிக் கருப்புகளும் இம்மண்ணிலக மண்சர்களை மனிதர்களாக்கிட வழங்கிய இந்துமதத்தைக் காலங்கள் தோறும் தோன்றிச் செயல்பட ‘எண்வகை மூல ஆச்சாரியார்கள்’ என்பவர் உருவாகிட அருளாணை வழங்கியுள்ளனர். ஒவ்வொரு வகையிலும் (48) நாற்பத்தெட்டுப் பேர்கள் தோன்றுவார்கள். இம்மண்ணிலகின் இறுதிக்குள் எண்வகை மூல ஆச்சாரியார்களிலும் நாற்பத்தெட்டுப்பேர் தோன்றி நிறைந்திடுவார்கள். இவர்களில் இப்பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி காலம்வரை தோன்றியவர்கள்:- 1. சிவாச்சாரியார்கள் = 48, 2. ஆதி சிவாச்சாரியார்கள் = 48, 3. ஈசுவராச்சாரியார்கள் = 48, 4. ஆதிஈசுவராச்சாரியார்கள் = 48, 5. பரமாச்சாரியார்கள் = 48, 6. ஆதிபரமாச்சாரியார்கள் = 48, 7. சங்கராச்சாரியார்கள் = 40 (மீதி 8 பேர் தோன்ற வேண்டும்), 8. ஆதிசங்கராச்சாரியார்கள் = 31 (மீதி 17 பேர் தோன்ற வேண்டும்.)

இன உணர்வு, மொழியுணர்வு ... முதலியவைகளைப் பெற்று வாழுமாறு செய்ய முடியவில்லை. அதுதான் முடியவில்லை யென்றால்; மதம்தான் உயர்ந்தது, சிறந்தது, தேவையானது, பயனுடையது... என்ற பேருண்மைகளைப் பெரும்பாலான மக்களாவது முழுமையாக உணர்ந்து செயலாக்கும் வண்ணம் கூடச் செய்ய முடியவில்லை, இவர்களால்.

“எனவே, மீண்டும் தோன்றக் கூடிய பீடாதிபதிகள் இந்துமதத்தை வளமும், வலிமையும், ஆட்சியும் உடையதாக்கினால்தான்; அவர்களுடைய போதனைகளும், சாதனைகளும் நிலைத்து நிற்க முடியும் என்பதை உணர்ந்து செயல்படல் வேண்டும். அதாவது, அரசும், அரசுகுடும்பமும் மதத் தலைமைக்குக் கட்டுப்பட்டதாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், **வெற்றித் திருமகன்** [வெற்றித் திருமகன், வெற்றிச் செல்வன், விசயாலயன் ... என்ற மூன்று பெயர்களும் ஒருவனையே குறிக்கும்... ஏடுகளில் இவனையே வெற்றிச் செல்வன் எனச் சில இடங்களில் குறிக்கப் படுகிறான்] முதல் **அருள்மொழித் தேவன்** வரை இந்துமதத்தையும், தமிழ்மொழியையும் முழுமையாகப் பாதுகாக்காமல் செயல்பட்டிட்ட நிலைமைதான் அரசியலில் விளைந்திடும். அரசின் மூலம்தான் சமுதாயத்தைச் செப்பனிட முடியும். மதத்தையும், மொழியையும் முழுமையாகப் பாதுகாக்க முடியும். மதவழித் தோன்றல்கள்தான் தன்னலமோ, பேராசையோ, அகம்பாவமோ, ஆணவமோ... இல்லாமல் மொழிப் பற்றுடனும், மதப்பற்றுடனும் செயல்பட்டிடுவார்களென்ற உண்மைதான் தமிழக அரசியலின் உயிரோட்டத் தத்துவம்”

குருபாரம்பரியம்

**தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய
பதினோராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி**

//உண்மை நகல்//

//இதன் மூல நகல் வேம்படிதாளம் சித்தரடியார் திரு சீ.மணி அவர்களின் கையெழுத்தில் இருந்தது.//

ஓம்

17/7/88

இந்துமதத்தைப் பற்றிய அரிய செய்திகளும் ஆதிசங்கராச்சாரியாரும்

பதினொராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி குருமகாசன்னிதானம் ஞாலகுரு சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரின் குரு பாரம்பரியம், இலக்கிய பாரம்பரியம்.

“... சூரிய குலத்தில் ஆலய ஊழியக்காரர் மரபில், சீர்காழி அந்தணர் சிவபாத இருதயர் செல்வர் திருஞானசம்பந்தர் புகழ் பரப்பி இந்துமதம் வளவளர்ச்சி அடையச் செய்தது போல்; அப் பரம்பரையில் தோன்றிய காலடிச் சிவகுரு செல்வர் ஆதிசங்கரரும் செயலாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகவே பாலுகப் பருவம், இளஞ்சிறுஅர் பருவம், வாலிபப் பருவம், ... என்று பருவங்கள் தோறும் சூரியகுலத்தார்க்கூரிய கலைகளைக் கற்பித்தோம். ஆனால், அருளுலகத்தாராலும், பல்வேறு காரணங்களாலும் அவரை முழுமையாகத் தயாரிக்க முடியாமல் போய்விட்டது.

பதினெண்சித்தர்களின் மெய்யான இந்துமதம்;

“உடம்பை வளர்த்தேனே, உயிரை வளர்த்தேனே”

“உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்”

“உடம்பைச் சுவராக்கியே ஆவி, ஆன்மா, ஆருயிர் எனும் மூவண்ண ஓவியம் தீட்ட வேண்டும்”

.... என்ற கருத்துக்களின்படி ஒவ்வொரு மனிதனும் ஓகாசன யோகாசனக் கலைகளையும், சேவலோன் கலைகளையும் கற்று உடம்பை

வலிமைப் படுத்தி, வடிவப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதன்படி, காலடி ஆதிசங்கரரை முழுமையாகத் தயாரிக்க முடியவில்லை. **அவர் அருளுலக ஆர்வங்களால் உடம்பை வலிமைப்படுத்திக் கொள்ள வில்லை.**

“.... மாந்தரீகச் சித்தியாளன், தாந்தரீகவல்லி என்ற நிலையோடு நின்று விட்டதாலும்; உடம்பை முழுமையாக வலிமைப் படுத்திக் கொள்ளாததாலும்தான் அரசன் மனைவியிடம் இல்லற நுட்பங்களைக் கற்கக் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்த போது; நெருப்பில் இடப்பட்ட உடல் சிதைவுற்று விட்டது. அதைச் சரி செய்ய கருர்ச் சந்தானத்தையே பயன்படுத்த வேண்டியிருந்தது; யாம் செல்ல இயலவில்லை. எனவே, **அருளாளர்கள் கட்டாயமாக ஓகாசன, யோகாசனக் கலைகளையும், சேவலோன் கலைகளையும் கற்றேயாக வேண்டும்.**

பதினெண்சித்தர்களின் இந்துமதத்தில்தான் இக்கலைகள் இருக்கின்றன. 32ஆவதாகத் தோன்றிய காலடி ஆதிசங்கராச்சாரியாரும் தமக்குரிய ஆயுட்காலம் முழுதும் வாழாமல் போய்விட்டது இந்துமதத்துக்கு ஒரு பேரிழப்பேயாகும். எனவே, இனி வரும் பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகள் தங்கள் காலத்தில் தோன்றக் கூடிய சங்கராச்சாரியார்களையும், ஆதிசங்கராச்சாரியார்களையும் கண்டிப்போடும், பாதுகாப்போடும் தங்கள் விருப்பப்படியே தயாரிக்க வேண்டும்....”

- குரு பாரம்பரிய வாசகம்.

“பிறமண்ணினரான பிருமணர் எனும் வடஆரியரே விந்தியத்துக்கு வடக்கே இந்துமதத்தை வழிநடத்துகிறார்கள் என்பதால்; அவர்களுக்காகப் பதினெண்சித்தர்கள் தமிழ்மொழியின் அடிப்படையில் அவர்களுடைய பேச்சு மொழியைச் ‘சமசுக்கிருதம்’ என்ற புதிய மொழியாக்கிக் கொடுத்தும் பயன் ஏற்படவில்லை. எனவேதான், பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியாகிய யாம்; 32வது ஆதிசங்கராச்சாரியாராகக் கருணீகச் சைவ வேளாளர் குலத்தில்; தமிழ் அந்தண மரபில், சீர்காழிக் கோயில் ஊழியர் பாரம்பரியச்

சிவபாத இருதயரின் வழியில் தோன்றிய காலடி ஆதிசங்கராச்சாரியாரைப் பாலுகப் பருவத்திலிருந்து தயாரித்துச் சமசுக்கிருத மொழி வழியாக விந்தியத்துக்கு வடக்கே செயல்படச் செய்தோம். ஆனால், அவரோ, மிகுதியாகச் சமசுக்கிருத மொழி வழியாகவே செயல்பட்டுத் தம்மைச் சித்தர் காகபுசுண்டர் மரபினர் என்பதைக் கூடப் பிறர் தெரிய முடியா வண்ணம் சென்று விட்டார்; செயல்பட்டு விட்டார்.

அவர், தமிழிலுள்ள அருளுறு இந்துமத இலக்கியங்களைத்தான் தேவைக்கேற்பச் சமசுக்கிருத மொழியில் சுருக்கி உரைத்தார். காலப்போக்கில், அவர், சமசுக்கிருதத்தில் அதிகமாகச் செயல்பட்டிட்டார். அது பற்றிக் கருர்ச் சந்தானம் அடிக்கடி நினைவு படுத்தியதால்; ‘சருவயக்ரூர்’ அருட்டப்பட்டப் பூசைக்காக 32 ஆவது ஆதிசங்கராச்சாரியாரான காலடி ஆதிசங்கராச்சாரியார்; காடு மலை நாடு நகரம் எல்லாம் கடுவேகமாகச் சுற்றிக் கொண்டிருந்த எம்மையே நாடினார். அப் பூசைக்குப் பிறகு அவருக்குத் தெய்வத் தமிழின் நினைவும், உணர்வும் நிறைய ஏற்பட்டது. ஆனால், அவர் இமயத்தின் முடி நோக்கிச் சென்று தம் முடிவை விரைவாக்கிக் கொண்டதால் எப் பயனுமிலாது போயிற்று.”

- இலக்கிய பாரம்பரியம்.

“தமிழினத்தின் வளவளர்ச்சிக்காகவும், ஆட்சிமீட்சிக்காகவுமே பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி பெருமுயற்சிகள் செய்து ‘இலக்கிய பாரம்பரியத்தை’ ஆதிசிவன் காலத்திய விவரங்களிலிருந்து தொகுத்து எழுதினார். அதேபோல், முதல் மூன்று சங்கங்களின் நினைவாக இலக்கியச் சங்கம் வைகைக்கரை மதுரையில் நிறுவினார்.”

//உண்மை நகல்//

நகல் நல்குபவர்:- அருள்மிகு கபாலீசுவரி சன்னிதானம், குருவழி வாரிசு, குருவின் பதிலி, சித்தரடியார் சீ.மணி, வேம்படிதாளம். 15/11/88.

//இதன் மூல நகல்: வேம்படிதாளம் சித்தரடியார் திரு சீ.மணி அவர்களின் கையெழுத்தில் இருந்தது.//

சர்வயக்ஞமும் ஆதிசங்கராச்சாரியாரும்

‘ஆதிசங்கராச்சாரியார் ஒரு தமிழரே’ - குரு பாரம்பரியச் செய்தி

‘அத்வைதம்’ என்றால் ‘எல்லோரும் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாது’ என்றும்; ‘தன்னையே முழுமுதற் கடவுளாகக் கருதிச் செயல்படுமாறு போதிக்கும்’ என்றும்; ‘அருவ வழிபாட்டு மதம்’ என்றும்; குருபாரம்பரிய வாசகங்கள் விளக்குகின்றன. எனவேதான், பதினெண்சித்தர்களும், மற்ற சைவ மடங்களும் காலடி ஆதிசங்கராச்சாரியாரையும், நாயன்மார்கள் ஆழ்வார்கள் போன்று ஓர் அடியாராக ஏற்றுப் போற்றும் விட்டு விட்டார்கள்.

தென்பாண்டித் தமிழினாகிய ஆதிசங்கராச்சாரியார் ஆரம்பம் முதல் நெடுங்காலம் சிவபெருமான் போன்று நீண்ட, அகண்ட, உயரிய சடைமுடியும், தாடி மீசையும் வைத்திருந்தார்; நெற்றியில் திருநீறு, குங்குமம், மஞ்சள், சந்தனம், கருஞ்சாந்து, மை என்று ஆறு பொருட்களும் (ஐந்து பொருட்கள் என்று சில குறிப்புகள் உள்ளன) அணிந்திருந்தார்; தூய வெள்ளாடை அணிந்திருந்தார்; கையில் திரிசூலம், மயில்பீலி, மெய்ஞ்ஞானக்கொடி வைத்திருந்தார்; அன்றாடம் பூசைகளில் பதினெண்சித்தர்களின் தெய்வத் தமிழை, அருளுறு பூசாமொழி வாசகங்களையே ஒதினார்; தன்னால் முடிந்த வரை ஏந்தரீக, தாந்தரீக, மாந்தரீகப் பூசைகளில் பயிற்சி செய்தார். ஆனால், அவரால் குருவருளால் மாந்தரீகச் சித்தியானள், தாந்தரீகவல்லி என்ற நிலையை மட்டும்தான் அடைய முடிந்தது; அவரால் அதற்கு மேல் சித்தி பெற முடியவில்லை.

இவர் சிறப்பாக இராமாயண காலச் 'சூரியனார்' போல் வாழ வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு; வடநாடு முழுதும் சுற்றுப்பயணம் சென்றார். ஒருமுறை தமிழகம் முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்தார். ஏனென்றால், இவர் சூரிய குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதாலும்; 'காகபுகண்ட குல இளஞ்சூரியன்', 'திராவிட ஆச்சாரிய பீடம்' என்ற பட்டங்களையும்; 'ஞானசித்தன்', 'நவநாத சித்தன்', 'வேத சித்தன்' என்ற பட்டங்களையும்; 'தமிழ் அந்தணன்', 'தென்பாண்டித் தமிழன்', 'உச்சிக் குடுமியான்', 'வெள்ளாடை மேனியான்', 'தமிழ் குருக்கள்', 'கருணீக்க சைவ வேளாளர் கொழுஞ்சுடர்', 'திராவிடச் சிசு', 'திருஞானசம்பந்தரின் குலக் கொழுந்து', 'தமிழின இந்து மதத்தைச் சமசுக்கிருத ஹிந்து மதமாக்கியோன்' என்ற பட்டங்களையும் பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியால் வழங்கப் பெற்றவர் என்பதாலும்தான் இவர் 'யக்ஞம்' செய்ய முயன்றார்.

வடவேங்கடம் முதல் தென்குமரி வரை உள்ள பகுதிதான் கடலுக்குள் மறைந்த 'குமரிக் கண்டம்' எனப்படும் இளமுறியாக் கண்டத்தின் எஞ்சிய பகுதி என்பதால்; இதுதான் கடவுளர் நாடு, அருளுலக விதைப்பண்ணை, அருளுலக நூற்றுப் பண்ணை, அருளுலக மூலக் கருவறை, அருளாணு ஊற்றுக்கள் மிகுந்த இடம் என்ற பேருண்மைகளை உணர்ந்து பல இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து யக்ஞங்கள் செய்தார்.

அவருடைய அரிய, பெரிய முயற்சிகளைப் பாராட்டி இந்துமத மறுமலர்ச்சிக்காகவும், வளவளர்ச்சிக்காகவும், ஆட்சி மீட்சிக்காகவும் பன்னெடுங்காலமாகப் பொதிகை மலையின் மூடிய குகைக்குள் நீள்தவத்திலிருந்து விடுபட்டு வந்தவரும்; பிற்காலத்தில் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டியவரும்; (1008 சிவாலயங்களையும், 243 சத்தி பீடங்களையும், 108 திருப்பதிகளையும் கட்டியவர், புதுப்பித்தவர்) பிற்காலச் சோழப் பேரரசை இந்துமத அருட்பேரரசாக உருவாக்கியவரும்; பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியுமான குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரர் நேரில் எழுந்தருளி இந்தக் காலடி ஆதிசங்கராச்சாரியாருக்கு

‘கலைமகளை’ வரவழைக்கும் மந்தர, மந்திர, மந்திற, மாந்தர, மாந்தரீகங்களை ஒதுவித்து, துணையிருந்து **யக்ஞத்தை** நிகழ்த்தினார்.

ஏனெனில் சூரிய குலத்தாரால் யக்ஞத்தை முழுமையாக்க முடியாது. அதனால்தான், சந்திர குலத்தைச் சேர்ந்த பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி குருமகா சன்னிதானம் தாத்தா காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரர் துணை நின்றார். அதன் பயனாகத்தான் கலைமகள் நேரில் தோன்றி அருளாட்சி நாயகமான பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியின் பரிந்துரையின்படி இவருக்கு **‘சர்வ யக்ஞர்’** என்ற அருட்பட்டத்தை வழங்கினான். அதையே காலடி ஆதிசங்கராச்சாரியார் தம்முடைய வாழ்வின் மிகப் பெரிய சித்தியாக ஏற்றுத் தன்னை **‘கலைமகள் அடியார்’** என்று பூரிப்போடும், பெருமையோடும் கூறிக் கொள்ள ஆரம்பித்தார். அவர் இப்படிக் குறித்துக் கொண்டதைத்தான் அவர் பெயரால் தோன்றிய சங்கராச்சாரியார்கள் சமசுக்கிருத மொழிச் சொல்லான **‘சரசுவதி’** என்ற பட்டப் பெயரைச் சேர்த்துக் கொள்ளலானார்கள்.

சிறப்புக் குறிப்பு:-

ச(ர்)ருவ யக்ஞர் - இது சமசுக்கிருதச் சொல்லல்ல.

சருவம் + யக்ஞர் = சருவ யக்ஞர்

‘சருவம்’ என்ற சொல்லுக்கு **சட்டி** அல்லது **பாளை** (வாய் அகன்ற பாளை) என்று பொருள். இது தூய தமிழ்ச் சொல். அதாவது, யக்ஞத்தின் பயன்கள் தேங்கியிருக்கக் கூடிய பாத்திரம்.

கலைமகள் யக்ஞத்தின் பயனை பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியின் பரிந்துரையால் காலடி ஆதிசங்கராச்சாரியாருக்கு அருவி போல் வழங்கினாலும்; இவர் சூரிய குலத்தவர் என்பதாலும்; பீடாதிபதியல்ல என்பதாலும் இவருடைய உழைப்புக்கும், முயற்சிக்கும் ஏற்பவே அந்த யக்ஞப் பயன் இவரிடம் தங்கிற்று. எனவேதான், **‘யக்ஞப் பயன் தங்கியிருக்கக் கூடிய பாத்திரம் போன்றவர்’** என்ற பொருளுக்குரிய **‘சருவயக்ஞர்’** [யக்ஞப் பயனுள்ள) சட்டி, பாத்திரம்] என்ற அருட்பட்டம் இவருக்கு வழங்கப் பட்டது.

//உண்மை நகல்//

//இதன் மூலம்: 1988இல் அச்சிடப் பட்ட குருதேவர் அறிக்கை 50.//

குரு பாரம்பரியம்

கி.பி.785இல் 11வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி குருமகா சன்னிதானம் சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் முதலாம் விசயாலனுக்காக எழுதிய குரு பாரம்பரிய வாசகம்:

1. இன்றைய தமிழர்களே உற்று நோக்கிச் சிந்தித்திடு! எல்லா மனிதர்களையும் போல் இம்மண்ணிலக அருட்பயிர்களுக்கு நாற்றங்கால் பயிராக உள்ள தமிழர்களே பேராசை, போட்டி, பொருமை, தானென்ற அகம்பாவமும், ஆணவமும் விளைத்த ஒற்றுமையின்மை, மொழிப்பற்றின்மை, இனப்பற்றின்மை, நாட்டுப்பற்றின்மை முதலிய அழிவுக்குரிய இழிந்த பண்புகளைப் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். இவை, இவர்களின் இயற்கைப் பண்புகளல்ல. இவையெல்லாம் அன்னியர்களால் நன்கு திட்டமிடப் பட்டுச் சூழ்ச்சியாக தமிழர்களிடையே பயிர் செய்யப்பட்ட புதிய பண்புகளே!

இவற்றை யெல்லாம் தீரென்று தடுக்கவோ! அகற்றவோ முடியாது. ஆனால் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவு இளைஞர்களை இவ்வழிவுக்குரிய இழிந்த பண்புகள் இல்லாதவர்களாகத் தயாரிக்க வேண்டும். அப்படித் தயாரிக்கப் பட்டவர்களின் மூலமே நாடு தழுவிய சமுதாய மாற்றப் பணியைப் பண்பாட்டுப் புரட்சியின் மூலம் செய்ய வேண்டும். அதற்கு மதவழிப் புரட்சிதான் உதவி புரிந்திடும்.

2. நாட்டில் பாலிமொழிக் கலப்பிற்றர், பிராகிருத மொழிக் களப்பிற்றர், சமசுக்கிருதப் பல்லவர், சமசுக்கிருத வடஆரியர் முதலியோர் பல சிற்றரசுகளையும், பேரரசுகளையும் துண்டு துண்டாக அமைத்துத் தனியாட்சிகள் செய்கிறார்கள். சீனர், யவனர், சோனகர் என்று வணிகர்கள் ஆங்காங்கே கடைகள் வைத்து நாடு

முழுவதும் சுரண்டிக் கொள்ளையடிக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழர்களோ இவர்களிடமெல்லாம் கூலிவேலை செய்து கும்பிட்டு வாழுகிறார்கள்.

இதற்கு காரணம் தன்மானமழிந்தும், தன்னம்பிக்கையிழந்தும் கோழைகளாகவே வாழக் கூடிய ஏமாளிகளாகத் தமிழர்களை உருவாக்கிட்ட அன்னியரின் வெற்றிதான். இந்த அவலங்களையும், கேவலங்களையும் எளிதில் மாற்றவே முடியாது. ஆனால் முன்னோர்களை வழிபடுவதும், மூத்தோர்களை மதித்து பேணிப் பணிந்து வாழ்வதும் தத்துவமாக உடைய “சித்தர் நெறி” எனும் இந்து மதத்தின் மூலம் அனைத்து விதமான அவலங்களையும், கேவலங்களையும் அகற்றிடலாம். **மத வழிப் புரட்சியே, சமுதாய மாற்றத்தை விளைவிக்கும் பண்பாட்டுப் புரட்சியை உருவாக்கி, வெற்றியாகத் தரும்.**

3. தமிழர்களில் மொழியையும், இனத்தையும், நாட்டையும் காட்டிக் கொடுத்து அன்னியரிடம் பட்டம், பதவி, பணம் பெற்று வாழும் அடிமையுணர்வு மிக்கவர்கள் அதிகமாகி விட்டார்கள். இவர்களின் பிச்சைக்கார உணர்வும், பேராசை வெறியும், அடிமைச் சிந்தையும், கூலி நெஞ்சமும் மாற்றவே முடியாதவை. எனவே இவர்களைத் திருத்துவதை விட இளைஞர்களையும், சிறுஅளர்களையும் திருத்தி புதியதோர் பரம்பரையைத் தோற்றுவிப்பதுதான் எளிது.

இப்படி ஒரு புதிய சமுதாயத்தைத் தோற்றுவிக்கும் ஆற்றல் “சித்தர் நெறி” எனப்படும் இந்துமதத்துக்குத்தான் உண்டு. எனவே இந்துமத மறுமலர்ச்சிப் பணியால் உருவாகும் தனிமனிதர்களை வைத்து மதவழிப் புரட்சி செய்துதான் இளைஞர்களைத் தன்னம்பிக்கையும், தன்மான உணர்வும், இனப்பற்றும், இனஒற்றுமையும், மொழிப்பற்றும், நாட்டுப்பற்றும் உடையவர்களாக உருவாக்க முடியும்.

4. தமிழர்கள், சொந்த நாட்டிலேயே தன்னம்பிக்கை நலிந்தும், தன்மானம் அழிந்தும்; பிச்சைக்காரர்களாக, அடிமைகளாக, கூலிகளாக, எடுபிடிகளாக வாழுகிறார்கள். ஆனால் குடமூக்கு, பழையாறை, உறையூர், தொண்டி, முசிறி, காயல்பட்டினம், நாகப்பட்டினம், கொற்கை,

மதுரை ... முதலிய மாநகரங்களிலும், பேரூர்களிலும், சிற்றூர்களிலும் அன்னியர்களே பட்டுக்கடை, மிட்டாய்க் கடை, வட்டிக்கடை, கூலவாணிகக் கடை, மருந்துக் கடை, ஆயுதக்கடை முதலிய அனைத்துக் கடைகளையும் நடத்திக் கொள்ள இலாபம் ஈட்டுகின்றனர். பெரும்பாலான மாடமாளிகைகளும், கூட கோபுரங்களும் அவர்களின் கையிலேயே இருக்கிறது. அவர்கள் ஆடும் சதுரங்கமே அரசாங்கமாக இருக்கிறது. அவர்கள் ஆட்டுவிக்க ஆடும் பொம்மலாட்டமே நாட்டாட்சியாக இருக்கிறது.

எனவே, இந்த அன்னியச் சீமான்களையும், கோமான்களையும், பூமான்களையும் வென்றாலொழியத் தமிழகத்தைத் தமிழன் ஆளுவது இயலாது. அதற்காகப் பட்டாளமும், படையும், தனிவீரர்களும், நாயகங்களும், தளபதிகளும் பட்டி தொட்டி முதல் நாடு நகரம் வரை உருவாக்கப்பட்டு; நாடு தழுவிய அருட்போர் நிகழ்த்தி அருட்பேரரசு அமைக்க வேண்டும். அதற்கு இந்து மதத்தின் தத்துவமும், சேவலோன் கலைகளும், போர்க் கலைகளும், ஓகாசன, யோகாசனக் கலைகளும் பயன்பட்டிடும். எனவே **இந்து மறுமலர்ச்சிக்காகச் சமுதாய மாற்றம் செய்யும் பண்பாட்டுப் புரட்சியை மதவழியில் நிகழ்த்திடல் வேண்டும்.**

5. இந்து மதத்தால்தான் இம்மண்ணிலகத்தின் மூலவர்களும், முதல்வர்களும், காவலர்களான தமிழர்களுக்கிடையில் மொழிக்கும், இனத்துக்கும், நாட்டுக்கும் துரோகிகளாக, விரோதிகளாக, எதிரிகளாக, பகைவர்களாக மாறிடும் தனி மனிதர்களைத் திருத்த முடியும்! திருத்த முடியும்!! திருத்த முடியும்!!! எனவே, இந்துமதம் கூறும் சிவன் அசுரர் போர், முருகன் அசுரர் போர், இராமன் அரக்கர் போர், கண்ணன் நிகழ்த்திக் கொடுத்திட்ட பங்களிப்பு போர் முதலியனவற்றின் மரபையொட்டித் **தமிழர்களின் மறுமலர்ச்சிப் போர் சிறுகச் சிறுக ஆரம்பிக்கப் பட்டேயாக வேண்டும். அதற்குரிய**

பாசறைகளும், பாடி வீடுகளும் நமது நாற்பத்தெட்டு வகையான வழிபாட்டு நிலையங்கள் (கோயில்கள்).

6. வாய்பேசத் தெரிந்த தமிழனும், வாள்வீசத் தெரிந்த தமிழனும், வாழ்வியலை வணிகமாக்கிடத் தெரிந்த தமிழனும் வாய்பொத்திக் கைகட்டி அன்னியரிடம் காவலனாய், கங்காணியாய், காவடியாய், சேவகனாய், தொண்டனாய், எடுபிடையாய், ஏவலாளியாய், ஏவி விட்டதைச் செய்யும் நன்றியுள்ள நாயாய் வாழுவதைக் கண்ட பிறகும்; தமிழனுக்குத் தன்மான உணர்வோ, தாய்மொழிப் பற்றோ, இனப்பற்றோ, இன ஒற்றுமையுணர்வோ, நாட்டுப்பற்றோ, நாட்டுரிமையுணர்வோ, வரலாற்றுப் பெருமித உணர்வோ, உரிமை வாழ்வில் நாட்டமோ! ஏற்படுமென்று எண்ணவே முடியவில்லை! முடியவில்லை! முடியவில்லை!

ஆனால் இத்தமிழர்களை எவருமே எண்ணிப் பார்த்திடாத அளவுக்கு ஒற்றுமையும், கட்டுக்கோப்பும், விழிச்சியும், கிளர்ச்சியும், எழுச்சியும், உரிமை நாடும் புரட்சியும் உடையவர்களாக மாற்றிடக் கூடிய வல்லமை இளமுறியாக் கண்டமெனும் **“குமரிக்கண்டத்தில்”** பிறந்த **இந்து மதத்துக்கு உண்டு. அம் மதத்தைப் பதினெண்சித்தர்கள் தங்கள் தாய்மொழியான அமுதத் தமிழில்தான்** வெளியிட்டார்கள் என்பதைப் புரிந்து தமிழ் மொழியின் செழிச்சிக்கும், ஆட்சி மீட்சிக்கும் உழைத்தால் போதும். தமிழருக்கென்று அருட்பேரரசு அமைக்கப்பட்டு விடும்! அமைக்கப்பட்டு விடும்! அமைக்கப்பட்டு விடும்!

//உண்மை நகல்//

//இதன் மூலம்: 1984, 1985இல் அச்சிட்ட குருதேவர் அறிக்கைகள் 12, 13 மற்றும் 15 ஆகியவை//

அரசு பாரம்பரியம்

கி.பி.785இல் முதலாம் விசயாலயனை தமிழின அருட்பேரரசின் முதல் மன்னனாக முடி சூட்டிய காலத்தில் 11வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி குருமகா சன்னிதானம் சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் அவர்கள் அவனுக்களித்த அரசு பாரம்பரியத்திலிருந்து சில வாசங்கள்:

1. தமிழ்நாடு இளமுறியாக் கண்டத்தின் காலத்திலிருந்து எண்ணற்ற சிற்றரசர்களையும், பேரரசர்களையும், சிற்றூர் மன்னர்களையும், பேரூர் மன்னர்களையும், ஆற்றல் மிக்க அரசர்களையும், காவலர்களையும், வேந்தர்களையும் பெற்றிருந்திருக்கின்றது. எனவே பாரம்பரிய உரிமைகளையும், பெருமைகளையும் பேசிக் கோழைகளாகவும், குழப்பவாதிகளாகவும் வாழ்பவர்களே மிகுதியாக இருக்கிறார்கள். இவர்களையெல்லாம் புரிந்து, உணர்ந்து, தெளிந்து செயல்பட்டால்தான் நாடு தழுவிய பட்டாளத்தையும், படையையும், சேனையையும் திரட்டி புதிய அரசை அமைக்க முடியும்.

2. தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு மொழியினரும் பெரிய நகரம் முதல் சிறிய பட்டினத்தொட்டி கிராமம் வரை ஊடுருவல் செய்து வலிமையான, வளமான, செல்வாக்கான வாழ்க்கை வாழுகிறார்கள். இவர்கள் என்றைக்கும் தமிழின ஒற்றுமையோ, தமிழினப் பேரரசோ உருவாக விட மாட்டார்கள். எனவே ஆரம்பம் முதலே மொழி அறிவும், மிகுந்த மொழியுணர்வும், அளப்பரிய இனப்பற்றும், வீரமிக்க நாட்டுப் பற்றும் உடைய இளைஞர்களை உருவாக்குவதில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். இவர்களைச் சார்ந்துதான் அனைத்துத் திட்டங்களும் செயலாக்கப்படல் வேண்டும். நாட்டிலுள்ள புலவர்களையெல்லாம் இதற்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

3. ஆடல், பாடல், கூத்து, நாடகம் முதலிய கலைகளுக்கூரிய கலைஞர்கள் புகழுக்காகவும், பொருளுக்காகவும் எதையும் செய்யும் கூலிமனம் படைத்தவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். சித்தர்களின் அனைத்து விதமான நூல்களும், சாத்திரங்களும் 'கலைஞர்கள் அனைவரும் கோழைகளாகவும், அடிமைகளாகவும்தான் இருப்பார்கள்' என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறுகின்றன. எனவே இவர்களை மிகவும் எச்சரிக்கையுடனும், கட்டுப்பாட்டுடனும் பயன்படுத்தித்தான் தமிழினப் பண்பாட்டையும், நாகரீகத்தையும், இன ஒற்றுமையையும், நாட்டுப் பற்றையும் வளர்க்க வேண்டும். எச்சரிக்கை! **இக்கலைஞர்களை எப்படியும் பிறர் விலக்கு வாங்கிட முடியும் என்பதால் இவர்களை நம்பி அரசியல் சதுரங்கம் ஆட வேண்டாம்.** எச்சரிக்கை!

4. தமிழ் நாட்டில் பட்டுக் கடை, வட்டிக் கடை, மிட்டாய்க் கடை முதலியவற்றின் மூலம் அன்னியர்கள் மக்களை எளிதில் அடக்கி, ஒடுக்கி, அடிமைப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு எதிர்ப்பான உணர்வுகளையும், கருத்துக்களையும் மக்களிடையே வளர்த்துக் கொண்டே வர வேண்டும். அந்தந்த வட்டாரத்திற்கேற்ப **மக்களை மேற்படி சமுதாய விரோதிகளை எதிர்த்துப் போரிடும்படி செய்து பட்டாளத்தைத் துணையாக வழங்கி நிலையான வெற்றியைப் பெற வேண்டும்.** இதன்மூலம் தமிழ்நாட்டில் அன்னியர்கள் மக்களைப் பிரிவு செய்தும், வேறுபடுத்தியும், சுரண்டியும், வளமாக வாழ்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படாமல் செய்திடல் வேண்டும்.

5. நல்ல வளமான விளைச்சல் நிலங்களும், காய்கறித் தோட்டங்களும், பழமரத் தோப்புக்களும் ஆங்காங்கே ஒரு சில பெருநிலக் கிழார்களிடம் மாட்டிக் கொண்டுள்ளன. அவர்கள் அந்தச் சொத்துக்கள் தங்களிடமே இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக; யார் நாட்டை ஆள வந்தாலும் அவர்களுக்குக் கப்பம் கட்டி, வரி செலுத்தி நாட்டிலுள்ள பொதுமக்கள் அனைவரையும் அடிமைகளாக்கி; தங்களின் நன்றியைச் செலுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள்.

இவர்களால்தான் அன்னியர்கள், அன்னிய மொழிகள், அன்னியப் பண்பாடுகள், அன்னிய நாகரீகங்கள், அன்னிய ஆட்சிகள் முதலியவைகள் அவ்வப்போது தமிழகத்தில் தோன்றி வாழ முடிகின்றது. எனவே இவர்களை நிலையாக ஒழித்து இவர்களிடம் இருப்பனவற்றை பட்டாளத்திலும், படையிலும், சேனையிலும் செயலாற்றும் வீரர்களின் குடும்பங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும்.

6. அன்னியர்கள் தமிழினம் என்றென்றைக்கும் ஒற்றுமைப்பட்டு விடாத அளவிற்கு மதப் பிரிவுகளையும், சாதிப் பிரிவுகளையும் இவற்றிற்கிடையே சண்டைச் சச்சரவுகளையும் திறமையாக வளர்த்து விடுகிறார்கள். எனவே, **அன்னியர்களோ, அன்னிய மொழிகளோ கல்வி, கலை, இலக்கியம், மருத்துவம், மதம், வியாபாரம் முதலியவற்றின் பெயரால் தமிழகத்தில் மிகப் பெரிய நிறுவனங்களாகச் செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பதை உடைத்தெறிய வேண்டும்.** இதற்குரிய தத்துவ விளக்கங்களை நாடு முழுவதும் பரப்பிய பிறகே செயலில் இறங்க வேண்டும். எச்சரிக்கை.

//உண்மை நகல்//

//இதன் மூலம்: 1984இல் அச்சிட்ட குருதேவர் அறிக்கை 11//

“....தனிமனிதச் செல்வாக்கும், புகழும் கட்சிகளை வளர்க்கின்றன. இப்படித் ‘தனிமனிதச் செல்வாக்கினால்தான் கட்சிகள் வளர்க்கப்படுகின்றன’ என்ற பேருண்மை மத்திய அரசிலும், மாநில அரசிலும் நிலவுகின்றன. எனவேதான் எந்தக் கட்சியும் தொண்டர்கள் எடுக்கும் முடிவின் படி இயங்கவில்லை. அதாவது ஏறத்தாழ எல்லாக் கட்சிகளுமே தனிமனிதர்களின் சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களாலேயே நிகழும் கட்சியாகத்தான் இருக்க நேரிடுகிறது; இயங்குகின்றனவாகவே இருக்கின்றன. எனவே எந்தக் கட்சியாலும் நம் நாட்டு மக்களுக்கு நிலையான நன்மைகள் திட்டவாட்டமாக உருவாக்கிட முடியாது! முடியாது! முடியாது! முடியவே முடியாது!”

- ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர் வாசகம்.

இலக்கிய பாரம்பரியம்

10-வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, குருமகா சன்னிதானம் சித்தர் அமராவதி ஆற்றங்கரைக் கருவூரர் எழுதிய வாசகங்கள்.

கி.பி. 1772இல் இ.ம.இ.யும், அ.வி.தி.யும், பிற அமைப்புக்களும் தோற்றுவித்த சித்தர் கருவூரர் வழிவந்த கண்டப்பகோட்டைச் சித்தர் ஏளனம்பட்டியார் உ.இராமசாமிபிள்ளை தொகுத்தளித்த கட்டுரைகளிலிருந்து எடுக்கப் பட்டவை.

1. இலக்கியம் என்பது; மனிதனை தான், தனது குடும்பம், உற்றார், உறவினர், ஊரார், இனத்தார், மொழியார், நாட்டார், உலகத்தார் என்ற எல்லைகளைப் படிப்படியாக அடிப்படையாகக் கொண்டு சிந்தித்துக் கட்டுக்கோப்பாக வளரச் செய்திட வேண்டும்.

2. இலக்கியம் என்பது தனிமனிதனின் அகம்பாவம், ஆணவம், பேராசை, வெறி, தன்னலம், வஞ்சம், பழியுணர்ச்சி, சுரண்டலுணர்வு முதலியவைகளை முனையிலேயே கிள்ளியெடுத்திடப் பயன்பட வேண்டும்.

3. இலக்கியம் என்பது எந்தத் தனிமனிதனும் அனாதையாக, பிச்சைக்காரனாக, நோயாளியாக, வறியவனாகத் துன்புற்று அலைந்து திரியாத சமத்துவச் சகோதரத் தத்துவப் பொதுவுடமைக் கூட்டுறவுச் சமுதாயத்தை உருவாக்கிட உதவுவதாக இருக்க வேண்டும்.

4. இலக்கியம் என்பது அகப் பண்பாட்டையும், புற நாகரீகத்தையும் செம்மைப் படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும்.

5. இலக்கியம் என்பது அரசியல் கடுமைகளையும், கொடுமைகளையும், சர்வாதிகாரங்களையும், அநீதிகளையும் தடுத்து நிறுத்தி, முறியடித்து, நன்மை விளைவிக்கும் ஆற்றலை ஊற்றெடுக்கச் செய்வதாக இருக்க வேண்டும்.

6. இலக்கியம் என்பது சமுதாயத் துரோகிகளையும், விரோதிகளையும் கண்டித்தோ, தண்டித்தோ உடனுக்குடன் திருத்தக் கூடிய சத்திகளே நாடு முழுவதும் பசுமையாகச் செழித்து விளைந்திடச் செய்ய வேண்டும்.

7. இலக்கியம் என்பது சமய மடமைகளையும், பயனற்றவைகளையும், தீமைகளையும் வேருடன் களையெடுக்கும் சத்திகளைக் காலங்கள் தோறும் தோற்றுவிக்கும் ஆற்றலுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

8. இலக்கியம் என்பது மனித வாழ்வின் சுகமைகளை இறக்கி வைக்கப் பேருதவி செய்வதாக இருக்க வேண்டும்.

9. இலக்கியம் என்பது மனிதனைச் சுறுசுறுப்பாகச் செயல்படச் செய்யச் சுவையூட்டுவதாக இருக்க வேண்டும்.

10. இலக்கியம் என்பது கடந்த காலத்தையும், நிகழ் காலத்தையும் இணைப்பதாக இருக்க வேண்டும்.

11. இலக்கியம் என்பது நிகழ்காலத்தை விளக்கி, வருங்காலத்துக்குரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றும் வழிவகைகளையும், துணைகளையும், ஏந்துகளையும் நல்குவதாக இருக்க வேண்டும்.

12. இலக்கியம் என்பது அருளுலக வாழ்வுக்கும், பொருளுலக வாழ்வுக்கும் நெருங்கிய இணைப்புக்களையும், பிணைப்புக்களையும், உறவுகளையும் பசுமையாக வளர்த்துக் காப்பதாக இருக்க வேண்டும்.

13. இலக்கியம் என்பது மொழிப்பற்று, இனப்பற்று, இனஒற்றுமை, இன உரிமை, இன விடுதலை, நாட்டுப் பற்று, நாட்டுப் பண்பு, நாட்டு நாகரிகம், நாட்டுப் பாரம்பரியம், நாட்டுரிமை, நாட்டு விடுதலை ... முதலிய உணர்வுகளை விழிச்சி நிலையிலும், எழுச்சி நிலையிலும், முயற்சி நிலையிலும், உயர்ச்சி நிலையிலும், செழுச்சி நிலையிலும் காத்து வளர்த்திட வேண்டும்.

14. இலக்கியம் என்பது குடும்பப் பற்றும், பாசமும், உலகியல் ஈடுபாடும் உடைய நளின, மெலின, வலினப் பண்புகளையுடைய முழுமையான மனிதனை உருவாக்குவதாக இருக்க வேண்டும்.

15. இலக்கியம் என்பது தன்மானப் பிடிப்புடனும், தன்னம்பிக்கையுடனும் பொறுப்பான வாழ்க்கை வாழும் மனிதனை உருவாக்குவதாக இருக்க வேண்டும்.

16. இலக்கியம் என்பது கனிவும், துணிவும், இனிமையும், பணிவும், அருளும், இரக்கமும் நிறைந்த அந்தணாளர்களை உருவாக்கும் ஆற்றலுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

17. இலக்கியம் என்பது தத்துவ விதைகளை *நாலாவித (*நாலுவகை - பாட வேறுபாடு) மனிதர்களுக்கும் உரியதாகச் செய்யும் வண்ணம் கதை, காதை, *காவியம் (*கவிதை - பாட வேறுபாடு), கீதை என்று நான்கு வகையிலும் வழங்குவதேயாகும்.

18. இலக்கியம் என்பது குறைந்த கல்வி உடையவர்களையும்; நிறைந்த அறிவுடையவர்களாக்கிட உதவிட வேண்டும்.

19. இலக்கியம் என்பது தன் மானமும், நாட்டு மானமும் பேணுதற்குப் பேருதவி புரிதல் வேண்டும்.

20. இலக்கியம் என்பது இழிந்த உணர்வுகளின் ஆட்சியால் விளையும் பழிகளையும், அழிவுகளையும், ஒழிவுகளையும் நலிவுறுத்துவதாக இருக்க வேண்டும்.

21. இலக்கியம் என்பது பிறருக்குக் கங்காணியாகவோ, கூலியாகவோ, கார் வாரியாகவோ, தரகராகவோ, அடிமையாகவோ வாழும் போக்குடையோரின் மொழி, இன, நாட்டுத் துரோகங்களையும், விரோதச் செயல்களையும் தடுப்பதாக இருக்க வேண்டும்.

22. இலக்கியம் என்பது அழகுணர்வையும், விடுதலையுணர்வையும், தனித்த பெருமித உணர்வையும், வீறு பெற்ற பீடுணர்வையும் ... உரமிட்டு வளர்ப்பதாக இருக்க வேண்டும்.

23. இலக்கியம் என்பது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியக் கூறுகளையும், நாகரீக அடிப்படைகளையும் அருகு போல் தழைத்தும், ஆல் போல் நிலைத்தும் நிற்கச் செய்ய வேண்டும்.

24. இலக்கியம் என்பது ஏழையைப் பணக்காரனுக்குவதை விடக் கோழையை வீரனுக்கும் முயற்சியைச் செய்வதாக இருக்க வேண்டும்.

25. இலக்கியம் என்பது சமுதாய நல விரோதிகளையும், துரோகிகளையும் அடையாளம் காட்டி; மக்களைச் சமுதாய நலப் போருக்குத் தயாரிக்கும் மாபெரும் உயிர்ச் சாதனமாகவே இருக்க வேண்டும்.

26. இலக்கியம் என்பது மதவாதிகளின் அண்டப்புளுகுகளுக்கும், ஆபாசக் கற்பனைகளுக்கும், சூழ்ச்சியான பொய்யுரைகளுக்கும் உதவியாக இருந்திடக் கூடாது.

27. இலக்கியம் என்பது இன்பமாகவோ, துன்பமாகவோ, வீரமாகவோ, நேரத்தைப் போக்கும் வழித்துணையாக மட்டும் இருந்திடக் கூடாது. அது வாழ்வியல் உணர்வுகள் அனைத்துக்கும் உரிய காரண காரியங்களை விளக்கி; அனைவருக்கும் நல்வாழ்வை நல்கும் சூழலை உருவாக்குவதாக இருக்க வேண்டும்.

28. இலக்கியம் என்பது சமுதாய மரபுகளையும், சட்டதிட்டக் கட்டுப்பாடுகளையும், நெறிமுறைகளையும், ஒழுக்கலாறுகளையும் முறையாக விளக்கி இனப்பற்றையும், இன ஒற்றுமையையும் விழிப்புடையவையாகவும், செழிப்புடையவையாகவும் செயல் நிலையிலேயே வைத்திருக்க உதவ வேண்டும்.

29. இலக்கியம் என்பது முன்னோர்களை வழிபட்டுப் பத்தி செலுத்திடவும், முதியவர்களை மதித்து, வணங்கிப் பணிந்து வாழும் பண்பை விளைவிப்பதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

30. இலக்கியம் என்பது இன விரோதிகளையும், துரோகிகளையும் காலப் போக்கில் ஒருமுகமாகச் சந்தித்துப் போரிட்டு வெற்றி பெறக் கூடிய சமுதாய ஒற்றுமையை வளப்படுத்தி, வலிமைப் படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும்.

31. இலக்கியம் என்பது ஆவி, ஆன்மா, உயிர் ஆகிய மூன்றையும் விளக்கிக் கொள்ளும் தத்துவ ஞானத்தை எளிமையாக மனிதருக்குள் முளை விட்டு வளரச் செய்வதாகும்.

32. இலக்கியம் என்பது சிந்தை வீரத்தையும், நெஞ்ச உரத்தையும், உணர்வுத் தரத்தையும், செயல் தீரத்தையும் வளர்ப்பதாக இருக்க வேண்டும்.

33. இலக்கியம் என்பது அன்னிய மொழிகளின் ஊடுருவலையும், பிற இனங்களின் சூழ்ச்சிகளையும் முறியடிப்பதாக இருக்க வேண்டும்.

34. இலக்கியம் என்பது பொருளுலகுக்கும், அருளுலகுக்கும் ஒளி வழங்குவதாக இருக்க வேண்டும்.

35. இலக்கியத்தில் நலிவும், மெலிவும், கலப்படமும், சிதைவும், சீரழிவும், இழிவுணர்வும், பழியுணர்வும், போலியுணர்வும், கூலியுணர்வும், காலியுணர்வும், அடிமையுணர்வும், கோழையுணர்வும், தேவையில்லாத அடக்க உணர்வும், தெளிவின்மையும் தலைவிரித்தாடுவதுதான் அந்த மொழியும், இனமும், நாடும் அன்னியரின் சூழ்ச்சிகளால் வீழ்ச்சியையும், தாழ்ச்சியையும் பெற்றுத்; தொடர்ந்து நுட்பமான திட்டங்களால் விழிச்சி நிலை ஏற்படாமல் பாதுகாக்கப் பட்டு வருகின்றது என்றுணரலாம்.

36. இலக்கியத்தில் மொழித் தூய்மையும், வாய்மையும், தனித்தன்மையும் இருந்திடல் வேண்டும். அதுதான் இன விழிச்சியையும், செழிச்சியையும் வளர்ச்சி நிலையிலேயே காத்திட உதவும்.

37. இலக்கியத்தில் சித்தரிக்கப்படும் வரலாறும், வாழ்வியலும், தத்துவமும், உரிமையுணர்வும், தன்னம்பிக்கையும், இனமானமும், இன ஒற்றுமையும், நாட்டு பற்றும்தான் பிஞ்சு நெஞ்சங்களிலேயே முளைவிட்டுக் கிளைத்துச் செழித்து வளர்த்திடும்.

அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் தமிழர்களை சாதி, மதம், மொழி, சிற்றரசாட்சி முறை முதலியவைகளால் ஒற்றுமையற்றும்; மொழிப்

பற்றே, இனப் பற்றே, நாட்டுப் பற்றே இன்றியும் உள்ள தமிழர்களைப் பழம்பெரும் இலக்கியங்களைச் சிறப்பும், செல்வாக்கும், மலர்ச்சியும், ஆட்சி மீட்சியும் பெறச் செய்வதன் மூலம்தான் திருத்திச் செம்மைப் படுத்தி உண்மையான தமிழர்களாக உணர்வாலும், எண்ணத்தாலும், செயலாலும் வாழச் செய்திட முடியும்.

தமிழ்நாடு தன்னுடைய உரிமைகளையும், பெருமைகளையும் இழந்து அன்னிய அரசர்களாலும், மன்னர்களாலும், தளபதிகளாலும் பங்கு போடப்பட்டு ஆளப்படும் நிலை வளர்ந்து விட்டது. இந்த இழிநிலை, பழிநிலை, அழிநிலை, ஒழிநிலை முதலியவையெல்லாம் மாற்றப்பட வேண்டுமானால்; இலக்கியம்தான் உரிய கருவியாக, ஆயுதமாக, சாதனமாகப் பெரிய அளவில் பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

//உண்மை நகல்//

//இதன் மூலம்: 1984, 1985இல் அச்சிட்ட குருதேவர் அறிக்கைகள்
12, 14 மற்றும் 16 ஆகியன.//

“எல்லாவற்றையும் சொல்ல முடியாது,
சொல்வனவற்றை யெல்லாம் எழுத முடியாது,
எழுதுவனவற்றை யெல்லாம் செய்ய முடியாது,
செய்வனவற்றை யெல்லாம் பிறருக்குக் காட்ட முடியாது,
காட்டுவனவற்றை யெல்லாம் பிறர் உரை முடியாது.”

என்ற ஐந்தே சித்தர்களின் குருபாரம்பரிய அறிவுரையாகும்.

- ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர் வாசகம்.

பதினெண்சித்தர்களின் அருட்கொடை

“தமிழில்தான் இந்து மதம் உருவாக்கப்பட்டது” என்ற பேருண்மையை விளக்கும் சான்றுகளும், ஊன்றுகளுமே பதினெண்சித்தர்களின் அருட்கொடைப் பட்டியல். [விரிவஞ்சி நினைவிலுள்ளவற்றின் சுருக்கப் பட்டியலே கீழே தரப் பட்டுள்ளது]. இந்துமதத்தைத் தெரிய, புரிய, கடைப்பிடிக்க உதவுவன

1. நான் மறைகள், நான் முறைகள், நானெறிகள், நான் வேதங்கள். [நான் வேதம்:- இருக்கு வேதம் (ரிக் வேதம்), அசுர வேதம் (யசுர் வேதம்), யாம வேதம் (சாம வேதம்), அதர்வண வேதம் (அதர்வண வேதம்)].
2. மூன்று நேமங்கள், மூன்று நியமங்கள், மூன்று நிடதங்கள், மூன்று நிடைகள். (நேமங்கள், இணை நேமங்கள், துணை நேமங்கள்)
3. வேதங்கள், நாதங்கள், போதங்கள், ஓதங்கள், சித்தங்கள்.
4. மோகங்கள், யோகங்கள், போகங்கள், தாகங்கள், வேகங்கள்.
5. ஒன்பது கடவுட் கலைகள், ஒன்பது தெய்வீகக் கலைகள், ஒன்பது பேய்க் கலைகள், ஒன்பது நோய்க் கலைகள், ஒன்பது தேய் கலைகள்.
6. பதினெட்டு ஆகமங்கள், பதினெட்டு மீமாம்சைகள், பதினெட்டுப் புராணங்கள், பதினெட்டுத் திருமந்திரங்கள், பதினெட்டு மாலைகள்.
7. ஐந்திறங்கள், ஐந்திரங்கள், ஐந்தரங்கள்.
8. எந்திறங்கள், எந்திரங்கள், எந்தரங்கள், ஏந்தரங்கள், ஏந்தரீகங்கள்.
9. மந்திறங்கள், மந்திரங்கள், மந்தரங்கள், மாந்தரங்கள், மாந்தரீகங்கள்.
10. தந்திறங்கள், தந்திரங்கள், தந்தரங்கள், தாந்தரங்கள், தாந்தரீகங்கள்.
11. சித்தங்கள், தவங்கள், பூசைகள், ஞானங்கள், மோனங்கள்.
12. ஓமங்கள், ஓகங்கள், யாகங்கள், யக்ஞங்கள், வேள்விகள்.

13. அத்திறங்கள், சாத்திறங்கள், தோத்திறங்கள், நேத்திறங்கள், அத்திரங்கள், சாத்திரங்கள், தோத்திரங்கள், நேத்திரங்கள், அத்தரங்கள், சாத்தரங்கள், தோத்தரங்கள், நேத்தரங்கள்.
14. கருவாக்கு, கருவாசகம்; குருவாக்கு, குருவாசகம்; தருவாக்கு, தருவாசகம்; திருவாக்கு, திருவாசகம்; அருள்வாக்கு, அருள்வாசகம்; மருள்வாக்கு, மருள்வாசகம்.
15. சூத்திறங்கள், சூத்திரங்கள், சூத்தரங்கள் (என்பவை 'சூக்தங்கள்' எனச் சமசுக்கிருதத்தில் சித்தர்களால் எழுதப்பட்டவை).
16. சுருதிகள் (என்பவை 'ஸ்மிருதிகள்' என்று சமசுக்கிருதத்தில் சித்தர்களால் எழுதப்பட்டவை).
17. நவ நாதங்கள், நவ போதங்கள், நவ ஓதங்கள், நவ வேதங்கள் -- என்றோர் தொகுப்பு பதினேராவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதியால் குறிக்கப்படுகிறது.
18. அருடகலைகள் நாற்பத்தெட்டு.
19. ஆயகலைகள் அறுபத்துநான்கு.
20. நூற்றெட்டுத் திருப்பதிச் சக்கரங்கள், ஏந்தரங்கள், தாந்தரீகத் தகடுகள்.
21. இருநூற்று நாற்பத்து மூன்று சத்தி பீடச் சக்கரங்கள், ஏந்தரங்கள், தாந்தரீகத் தகடுகள்.
22. ஆயிரத்தெட்டுச் சிவாலயச் சக்கரங்கள், ஏந்தரங்கள், தாந்தரீகத் தகடுகள்.
23. நாற்பத்தெட்டு வகையான வழிபடு நிலையினர், நாற்பத்தெட்டு வகையான வழிபாட்டு நிலையங்கள், நாற்பத்தெட்டு வகையான அருட்பட்ட அருளாளர்கள், நாற்பத்தெட்டு வகையான - (அ) பத்தி நிலைகள், (ஆ) சத்தி நிலைகள், (இ) சித்தி நிலைகள், (ஈ) முத்தி நிலைகள்.

இவைகளையெல்லாம் முழுமையான நூல்களாக வடிக்கத் தமிழ் அரியணையில் அமர வேண்டும். தமிழ் வளவளர்ச்சித் திட்டமே ஆட்சி நோக்கமாதல் வேண்டும், தமிழே தெய்வம் என உணர்வதே இந்துமத மறுமலர்ச்சி.

//உண்மை நகல்//

//இதன் மூலம்: 1984இல் அச்சிட்ட குருதேவர் அறிக்கை 1//

இந்து மத வரலாற்றுப் பேருண்மைகள்

பிறப்பிடம்: இளமுறியாக் கண்டம் (The lost Lemuria) எனும் கடலுள் மறைந்த 'குமரிக்கண்டம்'.

காலம்: பதினெண்சித்தர்களால் அனாதிக் காலத்தில் அதாவது கி.மு. 43,71,101ஆம் ஆண்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

மொழி: அருளுறு அமுதத் தமிழ் மொழி.

வழிபாட்டு நிலையம்: 108 வகைத் திருப்பதிகள், 243 வகைச் சத்தி பீடங்கள், 1008 வகைச் சீவாலயங்கள்.

இந்துமத நூல்கள்:

பூசைமொழி நூல்கள்	-	108
பூசைவிதி நூல்கள்	-	48
தத்துவ நூல்கள்	-	96
செயல்சித்தாந்த நூல்கள்-		144
குருபீட நூல்கள்	-	36
ஆக மொத்தம்	-	432 நூல்கள்.

இந்துமதப் பயன்கள்: தனிமனித வாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு, சமுதாய வாழ்வு, அரசியல் வாழ்வு எனும் நான்கையும் வடிவப்படுத்தி வளமான வாழ்வு பெறச் செய்தல்.

இந்து மதம் என்பது முன்னோர் வழிபாடு, மூத்தோர் வழி நடத்தல்.

அறவி, உறவி, துறவி, மறவி எனும் நான்கு வகையிலும் வாழ்வது மத வாழ்வு.

அருவம், அருவுருவம், உருவ அருவம், உருவம் எனும் நான்கு வகை வழிபாடும் பயனுடையனவே.

***ஆதாரம்:** மூலப் பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி ஆதிசிவனாரின் குருபாரம்பரியம்.

இந்தியப் பண்பாடே இந்து மதம்; சித்தர் நெறியே இந்தியப் பண்பாடு.

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய 11வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் அவர்கள் தமிழின மொழி மத விடுதலை இயக்கத் தலைவராகவும், இந்துவேத நாயகமாகவும் செயல்பட்டுத் தமிழினத்தின் இந்துமத அருட்பேரரசான பிற்காலச் சோழப் பேரரசை (கி.பி.785 - 1279) உருவாக்கினார். இவரது முயற்சியாலேயே வைணவ சமய இலக்கியங்களும், சைவ சமய இலக்கியங்களும் தொகுக்கப் பட்டன. இவரே, கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரைக் கொண்டு இராமாயணம் இயற்றும் படியும், பெருந்தேவனாரைக் கொண்டு மகாபாரதம் இயற்றும் படியும் செய்திட்டார்.

இவருக்கு அடுத்து 900 ஆண்டுகள் கழித்துப் 12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியாகத் திருத்தோற்றம் எடுத்த ஞானாச்சாரியார் ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர் அவர்களின் குருவாணைப்படி இந்து வேத இலக்கியங்கள் இதில் வெளியிடப் படுகின்றன. இவை ஞாலகுரு அவர்கள் அமைத்திட்ட கையெழுத்துப் பிறதி நூலகங்களில் எழுத்து மங்கிக் கொண்டிருக்கும் நகல்களின் பிறதிகளாக வழங்கப் படுகின்றன.

அம்மையப்பர்

Published under the Divine Grace of His Holiness 12th Pathinensiddhar Peedam, Gurudevar, Gnaalaguru Siddhar Arasayogi Karuvooaraar by the Indhu Ilakkiya Kazhagam (இந்து இலக்கியக் கழகம்), Arani, Thiruvallur Dt. Printed by Mr Sivaraman, Kamarajarapuram, East Tambaram. Cell: 09972130609. at Sri Vignesh Printers, Madurai.

www.newsletters.gurudevar.org
Email: indhuism@gmail.com